

# PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Stane:

Za celo leto . . . . . K 15—  
za pol leta . . . . . 7:50  
za četrt leta . . . . . 3:80  
za 1 mesec . . . . . 1:30  
Posamezna številka 30 vin.

Uredništvo in upravišтво je v  
Ptuju, hiša zdravnika dr. Štuheca.  
Rokopisi se ne vrnejo.

Telefon št. 46.

Štev. 7

Ptuj, 18. maja 1919

I. letnik

## Slovenci!

Zastopniki vseh treh strank v Sloveniji, zbrani na sestanku dne 10. maja 1919, smatrajo za potrebno, da se v času, ko stojimo neposredno pred odločitvijo svoje narodne usode, obrnejo skupno in soglasno na slovensko javnost z naslednjim pozivom:

Vse naše misli morajo biti v teh dneh posvečene skrbi, kako rešiti in ohraniti slovensko ozemlje. Zato naj prenehajo strankarski boji v časopisju, na shodih in v zasebnem življenju. Medsebojne pritožbe bodo reševale stranke pri medstrankarskih posvetih in po teh skušale izrastle strankarskega življenja odpraviti.

Vprašanje o vzrokih narodne nesreče na Koroškem, ki se je tako strastno obravnavalo zadnji čas v javnosti, ne sme oslabiti naših narodnih vrst. Stranke bodo pozvale svoje parlamentarne zastopnike, naj osnujejo komisijo, ki bo rešila to vprašanje. Medtem naj bi slovenska javnost z neopravičenimi in lahko-miselnimi napadi ne slabila našega narodnega položaja.

Strnimo marveč vse moči, da se poglobi v nas zavest skupne državnosti, in to v svrhu opustimo vse, kar bi rušilo narodno in državno edinost Srbov, Hrvatov in Slovencev. Le v disciplini, vestnem izpolnjevanju državljanskih dolžnosti in pokorščini obstoječim zakonom je rešitev!

V LJUBLJANI, dne 10. maja 1919.

Dr. Ivan Tavčar.

Josip Breznik.

Prof. Bogumil Remec.

Dr. Franc Kulovec.

Anton Kristan.

Albin Prepeluh.

### Odločitev se bliža!

Nahajamo se v najbolj kritični dobi svetovnega prevrata. Mirovna konferenca konča v kratkem svoje delo. Po zadnjih poročilih naj bi se mirovna pogodba podpisala že 15. junija t. l. Nova oblika sveta — nova karta Evrope leži že več ali manj zarisana pred nami. Nemčiji so že predloženi mirovni pogoji, katere bo morala sprejeti, če so še tako trdi: saj leži strta ob tleh. Meje Nemške Avstrije, Italije, Jugoslavije se določajo. Uradno že izvemo, da nam je zagotovljen Maribor, da se pomakne meja na Štajerskem še severno od današnje demarkacijske črte — železnica Špilje-Ljutomer bo tekla popolnoma o našem ozemlju! Bije se pa še boj za Koroško, bije se boj za Gorico, Trst, Istro, Reko.

Vsak narod, vsaka država zbira v tem odločilnem trenutku vse svoje sile, da doseže po možnosti svoje dozdevne pravice, da si zasigura boljšo bodočnost.

In mi Slovenci? Naša brezbržnost, naša notranja razdrapanost, naša brezsmotrena kričavost je povzročila polom fronte na Koroškem. Vsakdo bi se le rad osebno okoristil, vsakdo bi le hotel igrati glavno vlogo, vsakdo zabavlja, le malo pa se jih zaveda dolžnosti napram narodu, napram državi. Naši ljudje vidijo samo, da ni petroleja, da ni soli, da ni žveplenk. Vojakov za končno ureditev mej pa nočemo postaviti, davke le neradi plačujemo in vendar mora vedeti vsak otrok, da ne bo petroleja, da ne bo soli, da ne bo žveplenk, dokler si, če treba, s silo ne zagotovimo mej in ne

zapodimo roparskih nemških tolp z lepih koroških pokrajin, dokler si z lastno silo ne zagotovimo miru na zunaj in na znotraj. Malodušnost se zopet širi med nami, nezadovoljnost — povsod. Mirovna konferenca nam je pač delovala prepočasi. Razočarala nas je v naših nadah, katere smo stavili na velike naše zaveznike. Nestrpni smo postali. Dvomiti smo začeli nad pravičnostjo, ki bi naj po Wilsonovih načelih pregnala krivico s sveta. To naše razpoloženje so še vedeli na spreten način izrabiti naši sovražniki, špijoni, poslani med nas in plačani od Nemške Avstrije. Posebno pa so begali naše ljudstvo domači Nemci in nemškutarji, ki gredo roko v roki z nemškimi špijoni. Ni se torej čuditi, da je začelo tu pa tam vreti med prebivalstvom, da so se začele širiti boljševiške ideje. Za okrajna glavarstva Slovenji Gradec, Celje, Maribor in Radovljico je morala ravno iz teh vzrokov deželna vlada razglasiti preki sod. Naša vlada je torej odločena, da vse nevarne pojave brezobzirno z najstrožjimi sredstvi zaduši. Žalostno je, da mora vlada napram ljudstvu poseči do skrajne strogosti. Naj bo pa to vsem resen opomin, da se v zadnjem trenutku še zavemo nevarnosti položaja. Stresimo se, pokažimo v odločilni uri, da so le posamezni izmed nas trenutno zablodili, zapeljani po sovražni zlobnosti. Otresimo se vsakega tujega vpliva, do veljavenaj zopet pridenašpravi in dobri slovenski značaj! Sami uničimo vse škodljivce, ki se še nahajajo v naši družbi in tako očiščeni dvignimo zopet glave ponosno. Če bo svet videl, da smo vredni svobode, ki smo si jo izvojevali, nam je tudi Pariz ne bo mogel odreči in uvaževale se bodo vse naše pravične narod-

ne zahteve. Vse tri slovenske stranke uvidevajo, kakor se razvidi iz gornjega oklica, da se nam je treba združiti v tem odločilnem trenutku, da sedaj ni čas za strankarske boje niti v javnosti, niti v zasebnem življenju.

Slovensko ljudstvo! Ti, ki si trpelo toliko strašnih krivic od nemških valptov, idi vase in strezni se! Ne pljuvaj v svojo skledo, ne meči blata na svojo državo! Potrpi in samo pomagaj, da se uredé razmere v državi. Pokaži, da si zrelo za samostojnost, da nisi nebogljjen otrok, ki ga mora voditi tuja roka. Strnimo se v smislu gornjega oklica in ravnajmo se po njem!

### Nedeljski izgređ v Ptuj.

Slovensko vojaštvo v Ptuj je preteklo nedeljo dalo duška svojemu ogorčenju proti nastopu podivjanih nemških tolp na Koroškem s tem, da je vzdignilo pest proti starim zatiralcem slovenskega življa. Pokazati je hotelo, da je odklenkalo njih strahovladi in zastrupljanju okraja po „Štajercu“ in njega pristaših. Dogodek bodi za zdaj v svarilo vsem javnim in zakotnim hujskačem, ki rujejo proti Jugoslaviji. Zakaj moglo bi priti še do vse resnejših pojavov. Krivca doleti kazen. To je pokazal nedeljski večer.

Neposredni povod nedeljskemu izgredu je dal mestni stražar Centrih, ki je že l. 1908 in 1914 pokazal sad Ornigovega režima in štajercijanske „kulture.“ Mož je slovenske vojake na ulici izzval po izpovedi prič z nadutim: „Niederschießen soll man die Hunde.“ To je bil vzrok, da se je plaz utrgal. Centri-